(ZEITUNGSDRUCKSACHE)

Рік II. ч. 191. (346) Неділя, 31. серпня 1941. Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ:
Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-39
РЕДАКЦІЯ:
Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration; Reichsstrasse 34.
Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю і за кордоном:
місячно . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слов. кор. = 1 зол.

Фінські війська зайняли Віпурі

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 30. 8. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:

Геройські визвольні змагання фінського народу проти большевицьких гнобителів довели до гідного висліду. Після важких боїв, що велись із подивугідною хоробрістю, розбила фінська армія під командуванням фінського полевого маршала Манергайма совітські сили в районі Віпурі та здобула знову старинну столицю Карелії.

Жахливий погром сов. балтійської фльоти

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 31. 8. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:

Як ми вже подали в надзвичайному звідомленні, німецька воєнна фльота і летунство завдали совітським морським силам і транспортовій фльоті дуже важкі втрати у фінському заливі. Підчас спроб виломитися з Таліна й осягнути інші пристані затонули від розриву мін воєнної фльоти 2 контрторпедовці, 9 міноловів і 3 стежні пароплави совітської фльоти. Важко ушкоджено мінами 2 дальші контрторпедовці та 1 мінолов. Боєві літаки затопили нагальними атаками 1 совітський кружляк і 2 контрторпедовці та ушкодили бомбами 3 дальші контрторпедовці і 1 помічний кружляк. Транспортова фльота, призначена ворогом для транспорту військових частин і військового матеріялу з Таліна влетіла разом із конвоєм воєнних кораблів на німецькі мінові застави. Досі затонуло 21 транспортових кораблів, загальної містоти 48.200 тон. Міни важко ушкодили 8 транспортових кораблів. Боєві літаки знищили 22 торговельні кораблі, які перевозили військо, загальної містоти 74.000 тон, та важко поцілили 39 кораблів так, що треба рахуватися з втратою більшости з них.

В морському районі біля Англії летунство вдатно поцілило корабель-цистерну на південь від Ірляндії й ушкодило один більший торговельний пароплав біля Овечих островів. Минулої ночі бомба важкого калібру поцілила 1 торговельний корабель на схід від Тайнемавт. Боєві літаки бомбардували військові обекти на східньому побережжі Англії й заатакували різні англійські летовища.

Над побережжам Каналу англійське летунство втратило вчора 17 літаків, з цього 13 у летунських боях, 2 зістрілила протилетунська артилерія і 2 мінолови та морська артилерія.

Англійські літаки заатакували останньої ночі з незначним успіхом район Райн-Майн.

Протилетянська артилерія зістрілила 3 ворожі бомбовики.

V НІМЕЧЧИНА ПЕРЕМАГАЄ НА ВСІХ ФРОНТАХ !

Про що говорили у Вашинґтоні

ТОКІО, 31. 8. — Звідомлення вашинґтонського кореспондента „Токіо Асагі Шімбун" кидає деяке світло на розмови, що відбулися недавно між Номурою і Голлем. Згідно з тим, японський посол відвідав американського міністра 23. серпня і обговорював різні проблеми, між іншим, як оминути неприємності, що вийшли з заяв про посідані конта, проблеми мореплавства й урешті можливості японсько-американської торговлі в сучасних умовинах. Голл не дав ніяких ясних відповідей і положення залишається далі неясне.

Кореспондент вказує далі на те, що Вашинґтон переводить загострене слідство щодо японських дібр. Засоби Злуч. Держав залишають враження, що Вашинґтон хоче покликати до життя тотальну господарську війну проти Японії, прямуючи за всяку ціну до повного знищення японсько-англійської торговлі. Положення ускладнюється так, пише кореспондент, що Японія мусить поважно застановитися, чи не відкликати всі представництва Японії зі Злуч. Держав.

СТУДЕНТИ НА СТУДІЇ — НАРІД ПОМОЖЕ!
Жертви на Фонд Українського Студента: Українбанк, Краків.

Обовязок для власного добра

Нас усіх дуже абсорбують події на Сході. Вони приспали нашу увагу до внутрішніх еміграційних справ. Дуже часто стрічається під сучасну пору ненормальне явище, що акції, які раз почато й на їх переведення витрачено багато громадянської енергії, ослабляються, а то й зовсім забуваються.

Дуже характеристичний приклад на це дає нам акція допомоги українському студентству. Акція, яку започаткували найвизначніші громадські чинники, яку з великою радістю та охотою прийняв загал громадянства, тепер відійшла на другий плян.

Одначе змінені політичні обставини в нашій Батьківщині не сміють перешкоджати нам у виповненні щоденних обовязків. У переходовому часі, що ми його під сучасну пору переживаємо, їх сповнення дасть краєві доказ, що ми працюємо збірним зусиллям та складаємо свою частину довгу цілій українській нації. До таких загальногромадянських обовязків належить і піддержання та посилення акції українському студентству на німецьких високих школах. Грошева пожертва — це найлегший шлях взяти участь у праці цілого громадянства над будовою нового життя й цієї дороги не повинен занедбувати ніхто.

Студенти, майбутні керманичі нашого життя, мусять обовязково докінчувати свої студії на високих школах, щоб побільшити провідницький стан української спільноти. В сучасну хвилину на кожній молодій людині, здібній до студій, лежить національний обовязок осягнути як найбільше знання і поширювати свою освіту. Ніколи ще не була для нас так дуже актуальна стара правда, що час — то гроші. Ми мусимо думати реальними категоріями. Нам треба вже залишити „просвітянські", загумінкові гасла, глядіти годиться нам на світ ширше та обнимати своїми поглядами не так вузонько, як досі, українські національні інтереси.

Ми бачимо, що деякі з тих студентів, яким ми в минулому академічному році забезпечили матеріяльний прожиток, вийшли вже фахівцями зо своїх високих шкіл і стануть у перших рядах кадру людей, що обіймуть провідні місця в майбутньому житті.

Але ми не можемо забувати, що ми ладилися виховати не десятки, але тисячі таких фахівців. Велика наша земля й велике завдання спадає на нас. Адже доходять до нс уже зо східніх земель вістки про масове винищення нашої інтелігенції, — винищення, якого ми не сподівалися в такому розмірі. Хто ж заповнить ці великі прогалини, як не ті, що ми їм приобіцяли опікуватися ними.

Частина нашої високошкільної молоді залишилася в чужині докінчувати свої студії. Це люди, яким зразу з виходом із університетської лавки наложать важкі громадянські обовязки. Нехай вони якнайкраще підготовляться до сповнювання цих обовязків. В тому мусимо їм надалі допомогти ми, коли сміливо хочемо глядіти з

майбутнє. При тім не забуваймо, що повернеться кінчати студії також частина тих студентів, що перервала свою науку.

Рівночасно ми мусимо поширити доплив нових одиниць до високих шкіл. Фахівців у нас ніколи не буде забагато, їх будуть потребувати скрізь, на Лемківщині й у Донеччині, на Поліссі й Гуцульщині.

Перед питанням: студіювати, чи ні — стають десятки абітурієнтів гімназій у наших окраїнних землях. Без нашої допомоги вони це питання вирішать здебільша у нашу некористь. Вони, сини вбогих селян Лемківщини й Підляшшя, Посяння й Холмщини, не спроможні самі здобувати вищу освіту.

Подумаймо, що кожною повноцінною одиницею ми закріплюємо ці землі за собою. До них ми мусимо заховати глибоку вдячність за те, що прийняли нас у важкому часі й ділом виявити цю вдячність.

Та не тільки студентство високих шкіл вимагає матеріяльної допомоги громадянства. Її вимагають і учні середніх шкіл на західніх окраїнах, а спеціяльно ті, що бажають здобути професійну освіту. Вони мають стати піонерами українського життя на своїх землях. Фаховий ремісник і купець що визначається рівночасно громадянськими чеснотами, — це неоцінений капітал для будучности тих земель.

Третя справа, що вимагає попертя громадянства — це справа організації виховних інститутів (бурс), у яких будемо виховувати свою молодь на свідомих патріотів і повновартних громадян. Люди, що вийдуть із таких інститутів у суспільне життя, будуть справді повновартними членами національного організму; вони відкинуть далеко від себе всі хиби, які витаврувала на нас довга неволя.

Наша жертва — не вияв доброї волі. Це священний обовязок перед будучими поколіннями, за який вони будуть оцінювати нас. Даймо доказ, що ми — зріле громадянство, яке вміє подбати про своє майбутнє.

І. Зілинський.

Російська катастрофа

Вибух совітсько-німецької війни стрінула російська еміграція з тріюмфом. Вона мріяла про скорий розвал большевизму й поворот на давні місця. Еміграційна преса подавала навіть такі епізоди, як напр. у Білгороді, де перед церквою побилися два генерали за те, хто з них має право управляти далі таврійською губернією...

Та дійсність вилила росіянам не відро, а цілу бочку холодної води на голову.

Наче для продовження нашої недавної статті „Від атавізму до большевизму", в останньому (35) ч. берлінського часопису „Новое Слово" появилась знаменна стаття П. Перова п. н. „На переломі", яка підводить підсумки російської національної катастрофи. Переповідаємо її без коментарів, при чому залишаємо скрізь авторові підкреслення.

Нині, — пише Перов, — ми впали з неба на землю. Ми жили обманом. Еміграція представляла собою не що інше, як поле, засіяне саме такими людьми, що впали з неба. Той, хто мріяв про свої достатки, про поворот додому чи фабрик, урядів чи ордерів, хто збирався представити комусь там свої рахунки, включно до рахунків за втрачену ґардеробу, для того упадок спеціяльно трагічний. Той, хто збирався займати командні становища, відвойовувати свої права на губернаторство, мріяв вїхати в Москву на білому коні під звуки дзвонів і радісні крики народу — той зазнав немалого розчарування...

Вже першого місяця війни з СССР показалося з певною ясністю, що тієї Росії, яку росіяни взяли зі собою на вигнання й берегли в душі впродовж 23 років, мріючи про воскресення, просто — нема. Замість неї, ізза кривавих хмар пожарищ підіймається обличчя чогось такого чужого, відпихального, що ми в жаху закриваємо очі й шепчемо: ні, ні, не може бути... Це — кошмар, який пройде, це — личина, що закриває від нас обличчя справжньої Росії...

Але факти сипляться на нас, мов вогонь із скорострілу. Звірства цих людей, їх тупа відданість комунізмові, їх фанатичний спротив, їх повне переродження за ті 23 роки. З того морального удару, з тієї ідеологічної катастрофи витікає тепер уже певний факт: російський нарід у цілому не повстав проти большевиків, не повернув проти них своєї зброї, а з озвірінням фанатиків виступив на тих, хто прийшов їх від большевиків увільнити. Факт той, що катастрофа наступила й усе значіння її ми собі ще далеко не всилі усвідомити. Наслідки її Росія буде нести ще довгі роки, бо німецькі війська не знаходять підтримки в російськім народі й змушені у своїй боротьбі з большевиками покладатися виключно на свої і своїх союзників сили. Для нас, російських націоналістів, це означає одно: **російський народ, відмовившись повстати проти большевиків, відмовив собі слова в устрої своєї дальшої долі.** Майбутнє Росії, її форма правління, її закони, її промисл і господарство — все те буде тепер творитися й кермуватися не з точки російських, а загально-европейських інтересів.

В обличчі такої дійсности автор попускає трохи й із свого, для москаля вродженого, імперіялістичного тону. Яке місце займе Росія у звільненій Европі, за спільним столом інших народів? Чи виповнить Росія свою ролю в характері „единої неділимої", чи федеративної республики, чи навіть розділеної на самостійні державні твори — це питання майбутнього, каже автор. Бо питанням сучасного являється той факт, що в характері совітської республики Росія показується не приятелем, а ворогом решти Европи й усі її сили кинуті в бік розкладу й розпаду, а не творення й спільноти.

Автор далі хоче знайти якесь виправдання на ті факти, мовляв, „совітський патріотизм", ота сталінська штучка, пояснює злиття російського народу з комунізмом; і тут же ж наводить навіть факти, як емігранти-націоналісти, навіть яскраві антибольшевики, приймають війну з совітами, як війну з російським народом і як їм здається, що той народ, обороняючи совітську владу, обороняє кордони своєї батьківщини. Отак голос розсудку заглушує примітивний, але всеохопний патріотизм... Вкінці автор приходить до сумного висновку, що „німецькі війська, розгромивши большевицьку армію, не знищать у Росії большевизму". Це, мовляв, зробити можуть лиш росіяни. Але як відділити Росію від большевизму — на це автор сам не знаходить рецепти, він говорить лиш про жертву, яку треба скласти, але сам признає, що „відділити Росії від большевизму — ми вже не можемо".

Стільки П. Перов. Наче на доказ щойно сказаного, в іншому місці тієї газети читаємо, що в Ризі, де збирають при столиках на вулицях підписи до протесту для Рузвелта, відмовляються приймати підписи від росіян і що лотишська опінія зовсім проти них, що вона усуває рештки російської мови з публичного життя, викидає поголовно росіян із хвостів під крамницями, взагалі обвинувачує москалів усіх разом у большевизмі...

З цитованого найцікавіше може для нас признання, що й російські націоналісти морально співчувають большевикам. Ми ніколи не робили різниці між Росією червоною чи білою, завжди вважаючи її, незалежно від зверхніх форм, однією й тією самою. У відміну тим російським „націоналістам" наш націоналізм дивиться тверезо на випадки. Хоч на фронтах гине по большевицькому боці й немало добровільних, і ще більш недобровільних, українських вояків, ми приймаємо, що — навіть, якби згинуло їх один, чи два мільйони — це було б усе таки лиш половина чи третина того, що Москва винищувала в Україні одним лише зорганізованим голодом, як у 1933 р. А наша віра, всупереч московській, базується не на омані, а на дійсній боротьбі українського народу при боці держав оси за його краще завтра, за нову Европу.

С. Г.

—o—

Дуче в Головній Кватирі Вождя

СТРІЧА ГІТЛЕРА З МУСОЛІНІЄМ НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ. — ОБГОВОРЕННЯ ПЛЯНІВ ДЛЯ ВОЄННИХ ДІЙ, АЖ ДО ОСТАТОЧНОЇ ПЕРЕМОГИ. — ПЕРЕГЛЯД ВАЖНИХ ПУНКТІВ ПІВНІЧНОГО Й ПІВДЕННОГО ФРОНТУ. — МУСОЛІНІ ВІДВІДУЄ ІТАЛІЙСЬКУ ДИВІЗІЮ.

У днях 25.—29. серпня Фірер і Дуче відбували важні наради в Головній Кватирі Вождя. В тому часі оба вони обговорили та зясували в Головній Кватирі Вождя на північному й південному фронті всі військові й політичні питання в звязку з війною та воєнними діями. Всі ці важливі проблеми прослідженo разом у приязні й тісній співправі та в повному почуванні спільноти долі, в дусі єдности між обома державами оси, з метою продовжувати війну аж до повної перемоги. Новий европейський лад, який вирине з цієї перемоги, повинен усунути по можности якнайосновніше ті причини, які давали в минулому привід до европейських воєн. Знищення большевицької небезпеки і плютократичного визискування створить можливості мирної, гармонійної і пожиточної співпраці всіх народів европейського континенту на політичному, господарському й культурному полі.

У подорожах по головних відтинках східнього фронту брали також участь визначні представники італійського уряду, італійський амбасадор у Берліні Альфієрі, шеф італійських збройних сил ґен. Кавальеро, шеф кабінету пос. Анфузо в заступстві хорого міністра закорд. справ ґр. Чяно та штаб вищих старшин, а також німецький амбасадор у Римі Макензен і німецький військовий аташе в Римі ґен. Рінтелен.

Від Німеччини приймали участь при обговорюванні цих важних політичних і військових справ міністер закорд. справ фон Рібентроп і шеф головного командування генерал полевий маршал Кайтель.

Оба вожди відвідали при цій нагоді на південному фронті також відтинок, на котрому діє італійська дивізія.

Ця зустріч обох вождів і то саме на східньому фронті, матиме велике значіння, бо кожна така зустріч усе була вагітна в наслідки не лише військові, але й політичні.

Жертви на Фонд Українського Студента слати до Українбанку в Кракові, конто 2.331. із зазначенням „Студ.-Фонд".

Німецьке летунство розбиває большевицькі лінії постачання

ОБКИДАНО БОМБАМИ ЗАЛІЗНИЧІ ШЛЯХИ МІЖ ЧЕРНИГОВОМ І БРЯНСЬКОМ. УСПІШНІ АТАКИ В РАЙОНІ ЗАПОРІЖЖЯ — ПАВЛОГОРОДУ. — 34.060 ПОЛОНЕНИХ ПІД ВЕЛИКИМИ ЛУКАМИ.

БЕРЛІН, 31. 8. — Німецьке летунство обкинуло важкими бомбами залізничі шляхи між Брянськом і Черниговом. При цьому зістрілено на тому відтинку в повітряних боях 35 совітських літаків, без ніяких втрат в літаках з німецького боку.

Німецькі боєві літаки також підняли атаку на залізничі шляхи між Запоріжжям і Павлогородом і вповні успішними ударами попереривали в багатьох місцях всяку комунікацію. Залізнична стація Славгород горіла цілими годинами. Пять розторощених потягів затарасували лінію цілковито і дають образ жахливої руїни.

Німецькі літаки продовжували безперервно розбивання бомбами совітських військ у районі на схід Дніпропетровська. Цільні гарматні і летунські удари спричинювали в змасованих большевицьких колонах незвичайно великі втрати в людях і матеріялах.

Над Чорним морем на південь Очакова німецькі літаки заатакували два совітські помічні кружляки і при спадових налетах цільними бомбами так ушкодили, що оба кружляки втративши можність маневрування, стали на воді нечинними.

На долішньому Дніпрі німецька артилерія розбила совітські колони скупчені на східньому березі, а німецький ударний відділ зайняв один з Дніпрових островів.

На середньому бігу Дніпра знищила німецька артилерія один совітський монітор, інші човни, готові до бою, вивтікали, інші стали горіти.

У погоні за ворогом біля Гомеля дві німецькі дивізії вдерлися глибоко в совітські колони та захопили 2.200 полонених і 15 гармат. Число полонених по розбитті 22. армії зросло до 34.060 людей, а знищених та забраних гармат до 452.

На всіх других відтинках, як наприклад біля Ревалю чи над Ільменським озером, чи на фінляндському фронті поступає постійне переслідування ворожих сил.

——o——

Кружляк „Кіров" один з наймодерніших совітських воєнних кораблів

БЕРЛІН, 31. 8. Важким ушкодженням в боях біля Таліна великого кружляка „Кіров", унерухомлено один з наймодерніших воєнних кораблів совітської воєнної фльоти. Кружляк „Кіров" вийшов з майстерні в Петербурга до служби в 1936-му році. Це перший кружляк з цієї кляси, за яким мало слідувати 5 інших для совітської балтійської фльоти. Кружляк „Кіров" має містоти 8.000 тон та розвиває скорість 33 узли. Він вивінуваний у 9 — 18 цм гармат, в 4 10,2 цм та 4 — 3,7 цм гармати протилетунського обстрілу і 4 скоростріли. Крім цього має понад 12 викидень торпед найнодернішого зразку та одно катапультове уладження для двох, а навіть трьох морських літаків. Корабель має залогу з 624 чоловік, його можна вжити на складницю мін, тому, що має уладження на перехования 100 мін.

Новий премієр Ірану проголосив припинення опору

АНКАРА, 31. 8. — Уряд в Терегані, що організував національний спротив іранського народу проти підлого нападу англійців та совітів на Іран, як відомо, уступив. Новий уряд створив премієр Алі Фуруґі. Після цього, як слабі сили молодої іранської армії потерпіли важкі втрати в боях проти модерно озброєних англійсько-совітських військ, що находилися в безумовній перевазі, проголосив новий премієр на окремому засіданні іранського парляменту, що уряд наказав військам припинити спротив, щоб обминути дальшого проливу крови.

ПРОТИАНГЛІЙСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ В КАЇРІ.

Єгипетський нарід осуджує напад на Іран.

РИМ, 31. 8. — На університеті Ель Аквар у Каїрі, найбільшій ісламській високій школі світу, прийшло з приводу англійського нападу на Іран, — як повідомляє Стефані — до студентських зборів. Один єгипетський студент пригадав, що дружина наслідника престолу Ірану є сестрою єгипетського короля й що кожний єгиптянин відчув насилля над Іраном, як насилля над самим Єгиптом. Вістка про збори студентів поширилася швидко в сумежних дільницях і велика товпа народу долучилася біля брами Ель Аквару до демонстрантів. Демонстраційний похід подався в напрямі жидівської дільниці Ель Муски, де його поліція зліквідувала.

——o——

РУЗВЕЛТ ДАВ ЗГОДУ НА НАПАД НА ІРАН.

НЮ ЙОРК, 31. 8. — „Юнайтед Прес" подає з Анкари, що амбасадор Зед. Держав Мекмерей мав закомунікувати турецькому міністрові закордонних справ Сарачоґлі, що Вашинґтон піддержує англійську поведінку в Ірані.

ЧИТАЙТЕ САМІ Й ДРУГИМ СКАЖІТЬ!

Появилася з друку книжечка
Д-РА В. ЧЕРЧАНСЬКОГО

Пити чи не пити?

В цій книжці наглядно зясована шкідливість ужиття алькоголю. Книжечка багато ілюстрована, ілюстрації вказують погубний вплив алькоголю на здоровя людини. — Сторін 24, в картоновій, ілюстрованій оправі.

Ціна 50 сотиків, з пересилкою 70 сот.
Висилаємо за готівку або за післяплатою
До Німеччини посилок за післяплатою висилати не можна. Всі, що находяться в Німеччині й хочуть набути в нас книжки, повинні чеком вплатити належитість на наше конто ч. 68085 в Берліні, а нас повідомити карткою, які книжки маємо вислати. Чеки можна дістати в кожнім поштовім уряді й там повчать, як такий чек виповнити.

Замовляти: „Українське Видавництво" Краків, Райхсштрассе 34.

ЯКІВ ГАЛЬЧЕВСЬКИЙ-ВОЙНАРОВСЬКИЙ (20)

Проти червоних окупантів

Отож маючи відомості про діяльність от. Трейка в Сквирщині, хотів я з ним якось порозумітися. Висилав своїх „ходаків", але вони його не знайшли, лише приносили з собою багато відомостей. Одного мого посланця затримали чекісти, і він ледве викрутився з їхніх рук. Тому я більше не посилав до нього. По деякім часі я з ним і з його людьми зустрівся особисто.

При кінці місяця липня почули ми дуже сумну вістку, що в Київі черезвичайка **викрила Всеукраїнський Повстанчий Комітет** і негайно розстріляла понад 600 українців. І я був звязаний із повстанкомом. Періодично зявлявся в мене куріер із Киева. Він був родом з міста Прилуки, де я запізнався з ним у Осінчука. Ця обставина держала мене на Київщині довший час, бо такий був наказ Повстанкому з Киева. В місяці серпні передбачалось повстання на Київщині більших розмірів і повстанком хотів мене мати ближче себе. Організація була дуже сильна, але якась студентка закохалась в „симпатичному" мужчині. Вона була членом повстанчого комітету в Киеві і в своїй дівочій простоті поділилась таємницею з своїм „милим", що був агентом Київської Черезвичайки.

Одного разу зявляється в мене якийсь „шустрий" панок. Це було по кількох днях, коли Повстанком був здеконспірований, а його члени — розстріляні. Той пан каже, що він є звязковим до мене від Українського повстанкому з Київа і через Прилуки добрався до нас, бо йому сказали, що повстанці є в Турбівських лісах. Розмова була коротка. Той „звязковий" не мав і на думці, що ми вже знаємо про арешти і розстріли у Киеві. Кажу „курієрові", що йому не вірю, бо знаю вже всю правду. Та правда виглядає в той спосіб, що прибувший є звязковим, але... з Черезвичайки і, як такий, мусить вмерти. На допиті признався той панок, що він дійсно є з Ч. К. В актах Повстанчого Комітету і зізнаннях арештованих було прізвище „Отамана Орла", тому його вислали мене шукати, бо я мав дуже добру опінію в Повстанкомі. Агента повішено, а потім закопано в землі, навіть сліди закопання замасковано.

Не пригадую дня, коли то до нас прибуло неочікувано шістьох озброєних людей. Яким робом вони до нас попали? Їх привів козак Дядюк, якого вони шукали, післявши до нього посланця. Мати прислала свого посланця до сина. Дядюк пішов і по кількох годинах прибув з тими людьми. Бачу, що Дядюк дуже веселий і радий. Підходить до мене і представляє мені отамана Карого-Яворського, а цей представив мені своїх товаришів. З них запамятав я собі хорунжого, чи поручника Вогня-Горбанюка. Решта чотирьох були так само старшини з різних околиць України. Ще один був хорунжий Шевчук, ніби родом з Летичівського повіту, але переживав у Брацлавськім повіті.

Отаман Карий почав говорити, що він прибув зза кордону на наказ Головного Отамана Симона Петлюри і обнімає командування Північної Повстанчої Групи, в склад якої входить три округи — Волинська, Подільська і Київська. Всі повстанці, які є на цім терені, виконують його накази. Перед приходом в Україну над кордоном в Польщі був якийсь інцидент із кількома іншими повстанцями, які не гаразд пописалися. До таких належить поручник Григорович-Барський, якого Карий уважатиме поза законом. Той Барський був „шефом" штабу в отамана Шепеля в 1919 році і від тогочасу „по посаді" став „полковником" української армії. Каже, що він належить до числа полковників, яких ніхто ніколи не авансував, а що є сміливий, хоробрий і добре горілочку дудлить, то й всі дані до великої штабової ранги має. Я відповів, що знаю добре Григоровича-Барського і мені

100-мільйоновий японський народ організує свою силу праці

Надзвичайні ухвали уряду й національна мобілізація.

ТОКІО, 31. 8. — На окремому засіданні уряду в пятницю прийнято т. зв. надзвичайну програму праці, що має на меті всебічну мобілізацію робітничих сил цілого 100-мільйонового японського народу. Програма має на меті усунути зовсім безробіття й змагає до кращого пристосування та розподілу робітничих сил, зокрема до тих місць, де їх найбільш потрібно. Програма має в подробицях таких 8 точок: 1. Підсилення патріотичного духа в службах праці, 2. правильний розподіл робітних сил, 3. прискорення фахового вишколу, 4. поширення системи національної реєстрації праці, 5. дальше зміцнення контролі щодо питань робітництва, 6. систематична організація праці, 7. задовільне вивінування робітників і 8. зміцнена співпраця цивільних організацій. Нові робітничо-політичні засоби треба вважати переломовими від вибуху китайсько-японської війни. Вони уявляють собою останній висліз закону національної мобілізації, яким уряд дістає контролю над усіми питаннями робітництва. Зокрема важне є передбачене поширення системи реєстрації, що охоплюватиме оба поли в усіх званнях. Границя віку для реєстрації, що досі виносила 20 літ, буде змінена. В майбутньому підлягатимуть обовязкові реєстрації всі робітники в ході точно означених границь віку.

НАДЗВИЧАЙНЕ ЗАСІДАННЯ УРЯДУ В ТОКІО.

ТОКІО, 31. 8. — В пятницю відбулося в Токіо надзвичайне засідання уряду під головуванням премієра кн. Коное, в якому взяли участь усі міністри держави.

ТОКІО, 31. 8. — До назвичайних нарад уряду, про які вже повідомлено, подають додатково, що брали в ньому участь, крім кн. Коное та всіх міністрів, ще ген.-майор Муто, начальник бюра для загальних військових справ у міністерстві війни, контрадмірал Ока, начальник бюра для загальних морських справ у міністерстві фльоти і Терасакі, начальник бюра для справ Америки в мін-стві закорд. справ.

На початку нарад подав начальник Терасакі звіт про японсько-американські взаємини з окремим узглядненням розмови між Рузвелтом і послом Номурою в Вашинґтоні дня 28. серпня, до чого премієр Коное та міністер закорд. справ Тойода додали свої звідомлення.

ЯПОНСЬКИЙ ПРЕМІЄР ДО РУЗВЕЛТА.

ВАШИНҐТОН, 31. 8. — Японський посол Номура передав — згідно з Асосіейтед Пресс — Рузвелтові особисте письмо японського премієра, причому мав розмову з президентом та міністром закорд. справ — Голлом. Пресі відмовив посол будьяких вияснень щодо змісту листа. На окреме питання, чи це письмо відноситься до навантажувань для СССР, відповів Номура, що він в це не вірить.

МОЛОДЬ — БУДУЧНІСТЬ НАРОДУ!
Жертви на Фонд Українського Студента: Українбанк, Краків.

ЛІЧНИЦЯ КОРАБЛІВ ҐІБРАЛЬТАР.

ЛЯ ЛІНЕА, 31. 8. — До порту в Ґібральтарі прибуло кілька важко ушкоджених англійських воєнних кораблів. Один англійський нищильник має знищені від бомби всі машини, а що він виказує ще дальші важкі ушкодження, мусять його розібрати і він вповні втрачений для англійської фльоти. Другий нищильник має важку бомбову вирву в задній частині. Крім цього згинули численні члени залоги цього корабля. З двох англійських підводних човнів, що теж вплинули до Ґібральтару, має один знищену бомбою вежу, а другий внаслідок важких ушкоджень в машинах, не може занурюватись.

ПРИСУДИ СМЕРТИ НА ФРАНЦУЗЬКИХ КОМУНІСТІВ.

ПАРИЖ, 31, 8. — В ході заходів французького уряду проти комуністичних актів саботажу, яких особливим виявом був в останньому часі атентат на одного німецького вояка, застосовано з французького боку рішучі потягнення. Надзвичайні суди, які урухомлено на підставі розпорядку з 22. 8., видали в середу перші рішення. Засуджено на смерть три особи, в цьому одного москаля. Присуди смерти були, як подають з підповідного французького джерела, виконані в четвер вранці. 6 дальших осіб одержало кари важкої вязниці

МАДЯРСЬКЕ ЛЕТУНСТВО ЗІСТРІЛИЛО 10 СОВ. ЛІТАКІВ.

БУДАПЕШТ, 31. 8. — МТІ повідомляє зі східнього фронту, що військові кола здержуються з повідомленням про ближчі подробиці боєвих дій злучених армій в Україні. Ці кола обмежуються до ствердження, що союзні армії змогли поширити свої успіхи та що дії проходять згідно з плянами. Ворог пробує спинити дальше добування простору, кидаючи в протинаступ в багатьох місцях танки та літаки. Всі ці спроби большевиків безуспішні. Мадярське летунство зістрілило в повітряних боях 10 сов. літаків. Один із мадярських літаків не повернувся з лету на ворога.

ВІЙСЬКОВИЙ ВИШКІЛ ТУЗЕМЦІВ ҐОЛ. ІНДІЙ.

НЮ ЙОРК, 31. 8. — Як повідомляють з Батавії, проголосила військова влада Гол. Індій, що від 25 серпня почалося військове вишколювання покликаних під зброю туземців.

ЗНОВУ НОВИНА
на книгарському ринку!

— Ждіте!
Недовгий час — ударить грім
І, з тим ударом громовим,
Настануть наші дні. Привіт їм!
(Перший вал).

Появився у продажі
Ю. БУРЕВІЯ

„Перший вал"

НОТАТНИК ЕМІҐРАНТА.

В цій книжці показано всі ті почування, які переживали українці в большевицькому пеклі під жидо-московським чоботом. Це — актуальна поема з останніх подій 1939-41 рр.

Ціна 1.50 зол., з пересилкою 1.80 зол.
Висилаємо за готівку або за післяплатою

До Німеччини посилок за післяплатою посилати не можна. Хто з Німеччини хоче набути наші книжки чи відзнаки, мусить перше вплатити чеком на наше конто ч. 68.085 в Берліні гроші, а нас повідомити карткою, що маємо вислати. — Чеки до пересилки грошей можна дістати в кожнім поштовім уряді. Там також повчать, як такий чек виповнити.

Замовляти: „Українське Видавництво" Краків, Райхсштрассе 34.

здається, що він над кордоном лище „вітер робить" а в Україну не прийде.

Потім оповів мені Карий, що на Браславщині, в селі, з якого родом є Вогонь-Горбанюк, на клуню, де перебували всі вони, большевики з Ч. К. зробили напад і ледве не половили всіх. Підполковник Карий і старшини штабу Карого чудом висмикнулися з клуні і, стріляючи з револьверів, відбились від агентів Черезвичайки. Всі відозви і накази Карого залишилися там і агенти це все дістали в свої руки. Питаю, чи конспіративно вони заховувалися? Чи не можлива була зрада? Ясно, що хтось там з їх числа зрадив: пішов до большевиків і більше не вернувся. Я, грішний чоловік, чомусь не вірив Вогневі і Шевчукові. Решта 3-ох старшин зробили на мене добре враження. Коли я ближче пізнав от. Карого, то й він мені подобався, як ідейний, український патріот. Із всіх повстанців-отаманів маю я світлу память про Карого, бо в ньому не було авантурництва, ексцентричних вибриків і т. зв. „отаманства". Він твердо підходив до справи боротьби за Україну, був безкорисним і з посвятою віддавав себе цілого, щоб вплинути на долю своєї поневоленої та плюндрованої Батьківщини.

Бачу, що наші гості є перетомлені і голодні. Ми мали з собою хліб, сало з чосником і спирт та цим прийняли їх. Коли старшини підпили, тоді язики їм розвязалися: кожний балакав про себе багато, та все добре й бойове. За короткий час я знав про них все, з того, що говорили, і догадувався про те, чого вони не хотіли говорити. Особливо це відносилося до Вогня і Шевчука.

Коли гості проспалися, я запропонував Карому поговорити зі мною докладно про плян нашої праці. Поінформував, що діється і яка ситуація на Київщині. Сказав також, що починаються жнива і мені час вертатися на Поділля, де жде на мене багато занедбаної роботи. Повстанком держав мене на Київщині, бо більше на нікого там не покладали надії, а тепер Всеукраїнський Повстанчий Комітет є на тамтім світі. Шкода одного підполковника німця, який згинув за ідею Української Державности, як член Повстанкому. Я безумовно поможу отаманові Карому, передам йому всіх своїх людей, яких назбирається десь душ із 30 з тутешнього району, а сам подамся на Поділля, де без проводу є пів сотні козаків і організації на місцях.

Карий згодився зо мною, але змодифікував мій плян в той спосіб, що наразі я буду при ньому, як командант штабу, а мої козаки стають штабовою сотнею. До речі, хор. Вогонь був начальником штабу от. Карого. Виходило, що я маю підлягати тому хорунжому. Та положення витворилось у пізнішій повстанчій діяльності таке, що всі старшини штабу отримували накази від Карого, або від мене. Значить, я вже другий раз підпорядковую себе іншим отаманам.

Першим нашим завданням було посадити всіх наших людей на коні. Я мав захованих 8 коней з сідлами. Ті коні тієї ночі я наказав зібрати і привести на місце нашого постою. Два коні червоні зареквірували, а привели козаки тільки 6 коней і в тім числі мого і Мандзюкового верхівця. Мандзюкового коня я віддав от. Карому, а Дядюка посадив на сіру шкапу і приділив його до диспозиції Карого, тому що Карий був короткозорий і його чура мусів їхати попереду на сивому коні. Дядюк був в 19 році з Карим і тепер попав до нього, з чого дуже радів.

Я розіслав своїх козаків з писаним наказом Карого, щоби знову козаки от. Пугача збиралися, зокрема ці, які мали коні, заховані з сідлами. Дядюк приніс мені відомість, що завтра в Турбівській цукроварні має відбутися вистава аматорського гуртка. Управа цукроварні вислала запрошення до Бердичева, Винниці й усієї околиці. Передбачається, що збереться до сотки визначних комуністів та чекістів.

(Далі буде).

Д-р Є. ГРИЦАК.

Богдан Лепкий і наша молодь та дітвора

Мало в нас письменників і поетів, що мають таку велику популярність серед молоді, як Б. Лепкий. Звичайно молодь не дуже радо читає й любить поезії, тому й поезії Лепкого менше їй відомі. Всетаки ними захоплювались у нас до світової війни, а тепер навіть важко роздобути кращі збірки його віршів, як „Над рікою", „На чужині" і і. Але Лепкого любить молодь за його оповідання й повісті, а головним чином за його історичні повісті. Бо йдучи за потребами часу й маючи м. і. на увазі національно-виховні цілі, Лепкий покинув після світової війни поезію (видав тільки одну збірку „Слота") й почав писати історичні твори й суспільні повісті.

Засновуючись на велитенських змаганнях нашого народу за визволення України та бажаючи, щоб ідея самостійної України пройшла в найширші маси, пише велику повість, яку звичайно називають „трилогія Мазепа". Хоч автор призначив цей твір не зокрема для нашої молоді, але в дійсності молодь найдужче захопилась ним і найбільше його читала. Бо Лепкий зумів дати одночасно і високостійний літературний твір і цікавий та ідейний. Акція різноманітна, повна пригод і різних ситуацій та ускладнень, у ній бере участь багато дієвих осіб, а головна річ: живе змалювання духа доби та всяких нищильних заходів москалів на згубу України. До цього додає автор актуальні в сучасний мент проблеми, як постать провідника (Мазепи), людини з глибокою европейською освітою та широкими плянами, які послідовно приготовляє й реалізує, оточення провідника (козацька старшина), його найпевніша опора — молодь (представник її Чуйкевич) і Мотря — ідеалізована постать жінки, що символізує участь жіноцтва в справі державного будівництва України. З другого боку Б. Лепкий відслонює перед читачем причини невдачі наших змагань і зазначує брак сильних характерів серед нашої верхівки і їх схиляння в бік ворога для почестей і особистої наживи. Численні епізоди, історично-побутові сцени, оживлені діялоги з великою силою народніх приповідок, сцени боїв і вояцького життя — прикрашують цей небуденний твір і заполонюють увагу молоді. А до цього приходить ще велика культура форми, бо мова зразкова, без говіркових форм і висловів, які зустрічаємо в інших творах Лепкого і які надають їм особливий кольорит, так дуже приємний галичанам. Навіть оба томи „Полтави", що в дечому слабші від інших, читаються з зацікавленням, бо автор надоложує тут недостачі окремими гарними епізодами.

І інші історичні твори Лепкого здобули собі велику популярність і прихильність нашої молоді. В першу чергу треба сказати це про „Сотниківну", яка змальовує перший за Гетьманщини бій українців з москалями під Конотопом, а далі про легеньку й симпатичну „Зірку" і врешті про останню повість Покійного „Крутіж" із часів гетьм. Івана Виговського. Радо читали теж наші учні легку й симпатичну повість „Веселка над пустарем", у якій заторкнув автор так дуже популярну в нас тему праці сільської інтелігенції над піднесенням нашого села.

Жіноча молодь читає залюбки повісті Лепкого, а найбільше захоплюється його оригінальною й глибокою повістю „Під тихий вечір". Звичайно закидають у нас цій повісті, що її тематика нереальна, а всі постаті надмірно ідеалізовані, бо де бачив хтось таке диво, що дідичі прихильні для селян, дають їм поле та агронома, щоб навчив їх зразково господарити, а крім цього вертаються назад до народу, що його відцурались їх предки? Але добряче, золоте серце „поета осені та мрій розвіяних і недомріяних" викохало в себе такі постаті, а крім цього мав він опиратись і на дійсних фактах саме з родинного життя та життя дідичів у Сх. Україні. Чудові поетично-мрійливі вечорі на тлі сільської природи, а далі глибокі душеві трагедії, що їх переживають дієві особи й ховають глибоко в серці, розмови й оповідання та дискусії, своєрідна акція з цікавими епізодами — це зміст цієї гарної повісти. Видно з неї, що Лепкий любив життя вищих верстов, але з позитивного боку, підкреслюючи естетизм і духову культуру, вищі пориви й змагання та цю свободу й легкість думання, що її дає людині звільнення від важкої, виснажливої боротьби за існування.

Наш великий поет і письменник вславився також, як автор окремих літературних творів, заснованих на споминах про свій дїточий і молодечий вік, як „Казка мойого життя — Кретулець" і „До Зарваниці". Вони мають окремий свій чар і вартість, хоч мало в них яскравих і шумних подій і назовні вони буденні й простенькі. Але написані чарівною, мрійливо-ліричною мовою, оперті на самоаналізі й спостережливості автора, розкривають нам тайни душевного й духового розвитку хлопчика, майбутнього письменника, а крім цього чудово змальовують тло життя, оточення: батьків, слуг, селян і подільську природу. Це справжні перлини цієї оригінальної споминно-психологічної літератури, яких у нас так мало. Лепкий у ній справжній мистець. Приблизно можна б порівняти з нею Франкову збірку „Малий Мирон", але їй бракує цієї інтимности, щирого тепла та фактичного матеріялу, що є в Лепкого і робить його твори цікавими також з історично-побутового боку. Бо в споминах Лепкого перед нашими очима встає живе подільське приходство 1870-80-тих років із цілою священицькою родиною, чого немає в творах Франка.

Ці твори про дїточі роки поета читає і наша молодь, але вже з меншим захопленням. Вони глибші своїм психологічним підходом і схопленням, їх уповні оцінить і зрозуміє тільки старий читач. Але останній цикль споминів Б. Лепкого „Бережани" й „Театр", друкованих у фейлетонах „Краківських Вістей", зацікавить нашу молодь найбільше. Тут панує сам спомин, а менше психології, тут видно і велику вразливість автора на все нове й цікаве, перші проблиски його таланту та заінтересувань, його відношення до шкільної науки та вчителів.

Ці незвичайно симпатичні спомини Лепкого важні й характеристичні не тільки для останньої доби його творчости, але виступають вони й раніш, коли писав він свої поезії: „На Святий вечір", „Тямлю, як на свята Великодні", „На свято" й інші, а також багато оповідань. Тому легко можемо зрозуміти мотто поета до „Казки мойого життя":

Р. Г.

„Ні штанків, ні танків"

— Большевики!

Люди вже освоїлися дещо з тією примарною правдою й дивляться їй зрезигновано ввічі.

Дивляться людоньки на брудні колони червоноармійців, що безупину пливуть мурованками, дорогами, вулицями.

Дивляться на виголоджені, бездушні, азійські пики, на „штики", шнурками попривязувані до крісів, на однострої сірі, заялозені, паршивенькі...

Дивляться людоньки на опанцирені, змоторизовані, змеханізовані полчища новітнього Джінгісхана.

Пильно, пильно дивляться людоньки, бо й що ж їм більше робити.

— — — — — — — — — — — —

Під воротами обговорюють старі господарі, нові, лиховісні речі.

— Знаєте, — прижмурює очі старий Михайлів і витягає на мент люльку з рота — це якісь дивні вояки ото...

І вказує ліктем на большаків.

— Що ніби веселости в них нема жадної? Те гадаєте?

— І те й не те... — мовить старий Михайлів. — Я лиш дивлюся й бачу, що мало котрий, а то й ніхто з них за дівчатами не оглядається... І що ж це за вояк, що на дівчат не дивиться?.. Що на дівчат не ласий...

— А хібаж це вояки? Це ж „совіти"...

— Та й то правда...

— — — — — — — — — — — —

Два світи дивляться на себе в цю курну, примарну осінь Р. Б. 1939.

Бо й червоні, Джінгісханові нащадки пильно дивляться на цих людей по той бік пролетарського „раю". на цих людей, що їх оце „визволяти" їм велів „найгеніяльніший" Йосиф Вісаріоновіч.

Пильно дивляться.

Під церквою дівчата в гурт збились, наче кури в непогоду.

— Ей, — гукають із панцирника „совіти" до парубків. Що це в вас стільки цеї буржуазної „сволочі" наплодилось? Що це за панянки там, у цих пишних строях?

І вказують на дівчат, що під церквою.

Парубки посміхаються.

— Та цеж наші таки, сільські дівчата... — кажуть. — Які там уже панянки...

— Та ти „врьощ"! — гукає большевик і гульк з авта. А за ним другий, третій...

До дівчат скачуть.

— Покажіть руки! — приказує котрийсь.

Дівчата з острахом витягають руки, витягають тверді, мозолисті, селянські долоні.

— Фу, чорт... — дивується большевик і нахмурившись вертається до авта.

— — — — — — — — — — — —

Один якийсь танк спізнився.

Перегнав селом, біля моста зупинився.

І вже люди обступили його.

Вони ж цікаві, до нового, хоч і лиховісного.

Із „комина" лізе большевик. Води йому треба. Пускається до потічка.

— Ну й щож? — питається подорозі в людей. — Погано вам жилось тут?

— Та погано...

— А тепер як буде? — питає танкист.

— Та хто його знає... обзивається якийсь сміливіший із юрби.

Танкист насупив брови.

— Так не можна говорити... — повчає похмуро. — Тепер буде добре...

Люди мовчать.

Большевик поліз у потічок.

Із „комина" висуває голову другий танкист.

Сміється й похитує призирливо головою.

— Ви хотіли б знати, як вам тепер буде? — питає.

— Та, як ваша ласка, то й скажіть... — обзивається хтось.

Танкист глипнув убік і бачить, що його товариш уже йде з водою.

— Ось, поживете, побачите... — кидає швидко й ховається в „комині".

Большевик із водою вертається й танк рушає в дорогу.

— Не добре... — каже хтось з юрби. — Це не добре... Чого він сміявся той большевик? Чого він так якось чудно сміявся?

Згадки з моїх літ,
Ах, як ви дорогі мені!
Ви, мов ті квіти чарівні.

Безпосередньо для українських дітей дав Лепкий прегарну збірку „Під ялинку", а в своїх творах згадує дітей і молодь дуже часто і скрізь ставиться до них з великою любовю та співчуванням. Він уміє зглибити душу дітвори й молоді й змалювати увесь трагізм положення бідного гімназиста, що тратить лекцію та утримання, а його саможертвенна сестра йде на службу, щоб помогти йому вчитись у школі дальше („Для брата" у збірці „З життя" стор. 27—35), або безнадійно хворого Петрика, що йому мати-селянка хоче роздобути солодкої булки „няй би йому гірко не було, няй би і він пізнав, що добре" (там же 54).

З поезій Лепкого дуже популярний його патріотично-виховний вірш „Не хиляйте вділ прапора" і стрілецька пісня "Журавлі", що стала майже народньою піснею.

Зближається шкільний рік, просимо оцим Вп. Управителів шкіл і вчителів, а також Союзи Кооператив і книгарні вже поробити замовлення на шкільні книжки, щоби ми могли на час виконати замовлення.

Українське Видавництво.

З нових видань

Д-р Є. Ю. Пеленський: „РІДНЕ СЛОВО". — Вибір з українського письменства для молоді. — Краків 1941. Українське Видавництво — стор. 240. 8°.

Ще в квітні ц. р. вийшла книжка, на яку досі не звернули в нас ніякої уваги. А шкода, бо книжка ця потрібна не тільки для школи, але й для ширшої публики, як узяти на увагу те, що в ГГ. так мало українських книжок, а ще менше літератур. них новин (головно поезій) з останніх років.

Проф. П. взявся за сміливе й важке діло: дати в малій книжці вибір з цілого українського письменства від старої доби аж до нашого часу. Зробив це досить уміло й справно, при чому частину усної словесности (колядки, весільні пісні й гагілки та народні думи) вклав у хронологічні рямці письменства. В старій добі маємо 8 творів згл. авторів, у середній 12, а з нової доби вибрав д-р П. 36 авторів. Із середньої доби пропустив, мабуть з огляду на ощадність місця, таких характеристичних письменників, як Смотрицького й Вишенського, в новій добі розміщення авторів до початку XX. стор. зовсім нормальне, а пропуски не великі (м. і. Щоголева й Маковея).

Дотеперішні Хрестоматії звичайно кінчалися XX. сторіччям і тільки А. Крушельницький (Вибір з укр. нар. письменства — II том, Відень 1922) й наддніпрянські видавці пішли далі. І тут саме видно оригінальність укладу проф. Є. Ю. П., що з XX. ст. вибрав показну, як для хрестоматії в одному томі, кількість, бо всіх 15, з цього 8 поетів і 7 белетристів. Чим кермувався в цьому виборі? Брав найвидатніших авторів (Олесь, Стефаник. Черемшина, Тичина, Рильський, Хвильовий, Косинка, О. Вишня, О. Ольжич і Антонич), а крім цього оригінальних і мало відомих у нас, як Я. новського, Мосендза, Бажана. Розуміється, що декому важко буде погодитись із пропущенням деяких відомих і цікавих авторів і галицьких (Карманського, Яцкова, Пачовського) і наддніпрянських (Чупринка, Філянський, Вороний і і.), а з найновіших Косача, Вільде й і. Ми бажали б собі пізнати бодай з малих відрибків мало відомих нам авторів із СУЗ, де розвиваються й діють великі таланти, що досі примусово були закриті маскою комунізму чи рядянської казьонности. Але це все можна оправдати недостачею місця.

Загально треба признати, що укладник „Вибору" помістив цінні речі і що небагато тут зайвого, одначе деякі твори задовгі і відомі з окремих видань (книжечок і читанок), н. пр. „Степовий гість", Олеся, Орися. До виїмків додає він короткі орієнтаційні завваги про життя й творчість авторів: одні з них трохи глибші, інші тільки інформаційні, бо важко в кількох словах окреслити точно творчість письменика. З повістей нема виїмків, тільки окремі цілі оповідання повістярів. Здебільш вибирає укладник патріотичні або описові речі (природа), сцени з життя дітей і молоді; деякі поезії рішуче заважкі або сухі. Книжку прикрашують автографи авторів (як це робив Дорошкевич у своїх хрестоматіях), частинно (для I. і II. доби) ілюстрації, хоч малюнків повинно бути більше.

Укладник призначив свою книжку не для шкільної, але для молоді взагалі. І справді, його книжки можна вживати при навчанні укр. мови у вищих клясах нар. шкіл для доповнення теперішніх, нецікавих „Читанок", що походять ще з польських часів або для VII. кл. нар. школи, яка не має окремої книжки, а також для нижчих кляс гімназії. Укладник „Р. С."-а зазначує, що це книжка для молоді, а не для старших.

Зовнішнє оформлення книжки гарне, папір добрий, друк (черенки) досить виразний (трохи дріб'ний), одначе друкарських помилок повинно бути рішуче менше (укладник зазначив тільки дуже малу їх кількість).

Л. Українка: ВИБРАНІ ПОЕЗІЇ. Вступна стаття й редакція М-р Ірини Пеленської. Краків 1940. Українське Видавництво — стор. 80.

Цю книжечку вже оцінено негайно після її появи, а тут хотів би я сказати дещо про її вартість для школи, бо досі не має ще змоги появлятись педагогічно-шкільний часопис.

Видання вибраних поезій нашої великої поетки на суспільні теми є дуже потрібне, просто необхідне для нашої школи, для гімназії і семінарів. Адже щойно тепер маємо змогу свобідно читати їх і пояснять належно, згідно з вимогами національного виховання.

Виданий вибір поезій Л. У.и зовсім влучний і хіба яких 2—3 поезії менше важні або трохи неясні для молоді чи нецікаві, але велика шкода, що редакторка видання помістила в книжечці поезії Л. У.и тільки до 1896. року. Тому або треба видати другий випуск її поезій або в другому виданні дати вибір з усієї лірики поетки.

Зрозуміння поезій облегшують молоді 4 вступні статті, а в додатках (стр. 73—79) находимо життепис, бібліографію й пояснення слів та назв. Це безумовно потрібні речі, написані популярно й доброю мовою. Одначе не пошкодило б дати ще деякі коротенькі статті, н. пр. про мову й будову вірша поетки, відзиви критики та про світогляд авторки, взагалі докладніше змалювати суспільно-національне тло та мистецькі засоби Л. У.и. Також пояснень слів повинно бути більше, а головна річ: подекуди треба зазначувати наголоси, що різняться від галицьких.

Зовнішня форма книжечки гарна, а друкарських помилок небагато, хоч повинно бути ще менше.

Є. Гр.

—o—

— Ігі.. — чвиркає крізь зуби Сенько з кута. — Тобі це навдивовижу? А мені ні... Та й правда... Ти їх не бачив ще й не знаєш. А я бачив. У девятьсотдевятнадцятому році. І знаю...

— — — — — — — — — — —

Ще один танк.

І знову балачка.

А старий Михайлів таки не втерпів. Врешті й чого йому боятись. І що „совіт" може зробити такому дідуганові?

— А чого це — питає — „мундір" у вас такий плохенький? Га?

І общупує призирливо „рубашку" товариша танкиста.

— „Вот" я тобі й скажу — прищурює він очі. — У вас, бачиш, шта́нки, а в нас та́нки...

У ці дні, в ці кошмарні дні на порозі осені 1939 р. дід Михайлів нічого не може відповісти товаришеві танкистові на його „танки-штанки".

На Михайлову відповідь мусить цей товариш танкист дожидати аж до жнив у 1941 р.

Ось, у ці жнива, стоїть собі старий Михайлів недалечко моста, пакає люльку й дивиться, як його внучата товчуться по розбитому, большевицькому танкові, що лежить у рові край дороги.

— Ні „штанків" у вас не було, а й танків ваших не стало... — мислить собі старий Михайлів. — Ні „штанків", ні танків.

—o—

Інформації в справі дозволу на виїзд

Подається до відома всім заінтересованим, які бажають виїхати до Галичини й на Волинь, ось що:

Перепустки на переїзд видають:

1. ДО ГАЛИЧИНИ — дистриктові цивільні Пасштелле.

2. НА ВОЛИНЬ — Пасштелле б. Оберкомандо дер Вермахт, Кракав, Вермахтштрассе 22.

Ад 1) — до Галичини видає цивільне Пасштелле перепустки тільки тим особам, що їдуть туди НА ПРАЦЮ:

а) по одержанні посвідки запотребування від тутешнього німецького уряду,

б) по одержанні запотребування на працю від німецького уряду з Галичини.

В приватних справах (родинних, маєткових і т. п.) Пасштелле перепусток не видає й тому зайво туди з такими справами звертатися.

Ад 2) — на Волинь видає перепустки військове Пасштелле для осіб, що будуть там призначені до праці.

Прохання в справі перепусток мусять бути заопініовані УЦК та Іннере Фервальтунґ у Кракові.

Заінтересовані повинні передати до УЦК, Краків, Зелена 26/9 (Інформації) між год. 8—11 рано такі документи:

1) посвідку про звільнення з праці,

2) особисту виказку (Авсвайскарте),

а ті, що бажають виїхати до Галичини, тоі

3) призначення або покликання до праці від урядової установи,

4) зложити призначену суму грошей на оплати, звязані з полагодженням справи,

5) по зложенні цього всього зголоситись у тому самому місці по 3—5 днях, між год. 11—13, де одержать перепустку, або відповідні інформації у звязку зі справою своєї перепустки.

УЦК повідомляє всіх, що під теперішню пору нема жадних покликань на працю, поіменних чи збірних. Коли такі покликання прийдуть, повідомить особисто кожного заінтересованого.

Крім цих інформацій Відділ Праці УЦК не може дати жадних покликань на працю, поіменних чи збірних. Коли такі покликання прийдуть, повідомить особисто кожного заінтересованого.

Крім цих інформацій Відділ Праці УЦК не може дати жадних ближчих інформацій та вияснень заінтересованим, тому проситься надармо не обтяжувати Відділу Праці.

В окремих важних випадках проситься в кімнатах зложити вже приготоване письменне побажання, а воно в скорому часі буде полагоджене.

Повідомляємо всіх, що перепустки як на Волинь, так до Галичини, видається тільки в одну сторону, без права повороту.

Всі УДК дістануть у цій справі окремі повідомлення.

ВІДДІЛ ПРАЦІ УЦК.

Всім українцям, що перебувають у Німеччині, подаємо оцим до відома, що „САМОУЧОК НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ПОЧАТКУЮЧИХ" І. Корецького, в 30-ти лекціях із найважнішими правилами граматики та ключем до вправ — має на складі й продає видавництво:

VERLAG OTTO HARRASSOWITZ, LEIPZIG C. 1. Querstrasse 14.

Там просимо цю книжку замовляти.

„Українське Видавництво", Краків.

НОВИНКИ

КАЛЕНДАР

СЕРПЕНЬ.
31. Неділя — 12 по Зісл. св. Духа.
ВЕРЕСЕНЬ.
1. Понеділок — Мч. Андрея С.

— ДО ВП. ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ВІДБІРЦІВ! До сьогоднішнього числа долучуємо чеки, які призначені на висилку передплати на місяць вересень і на евент. залеглості. Всім тим передплатникам і відборцям, що не вплатять передплати і не вирівняють залеглостей — з днем 5. вересня здержимо висилку щоденника.

— В СПРАВІ ПЕРЕПУСТОК ДО ГАЛИЧИНИ зголосяться у Відділі Праці УЦК в Кракові та предложать свої легітимації такі священики: оо. Юрій Дмоховський, Богдан Курилас, Григорій Мисак, Іван Нагірний, Іван Якимович, Василь Галій, Йосиф Годунько, д-р Лев Глинка, Микола Думанський, Ярослав Елеїв, Володимир Миндюк, Іван Сидорів, Андрій Івашкевич. — Зголоситися треба негайно. — Відділ Праці УЦК.

— В СПРАВІ ОДЕРЖАННЯ ПЕРЕПУСТКИ НА ВИЇЗД НА СХІДНІ ТЕРЕНИ. Всіх українців із Німеччини й Протекторату покличе до праці Німецьке Бюро Праці для Східних Просторів, яке створило Міністерство для Східніх Просторів. Це бюро праці співпрацює тісно з УНО в Берліні і з Українською Установою Довіря в Берліні. — Всі українці в Німеччині й Протектораті! В справах праці на східніх просторах та в справі одержання перепустки просимо звертатися до УНО-Берлін, SW 11, Saarlandstrasse 54/II, або до Української Установи Довіря, Берлін W 30, Speyererstr. 10. — Український Центральний Комітет у Кракові на всякі запити в тих справах не буде відповідати. Просимо передрукувати інші часописи в Німеччині й Протектораті. — Відділ Праці УЦК. 4х

— В СПРАВІ ПЕРЕПУСТОК НА ВОЛИНЬ. Повідомляємо, що Військове Паштелле здержало до дня 3. IX. 1941 видавання перепусток тим, що виїждають до праці на Волинь. До 3. IX. Відділ Праці не приймає жадних зголошень на виїзд на Волинь. Після того, як дістанемо від військової влади ближчі інформації після 3. IX., повідомимо про те окремими оголошеннями у „Краківських вістях". — Відділ Праці УЦК. 2х

— СПРАВА СЕРЕДНЬОШКІЛЬНИХ СТИПЕНДІЙ У ШКІЛЬНОМУ РОЦІ 1941-42. Як у минулому році, так і тепер УЦК буде признавати молоді українських середніх шкіл по цій стороні б. кордону стипендії на удержання в школах. — Головні умовини одержання стипендії такі: 1) дуже добрий, а принайменше добрий поступ у науці, 2) оздоганне поведення в школі й поза школою, 3) безсумнівна незаможність. Стипендії будуть признавані з правила на удержання в бурсах і будуть виплачувані безпосередньо бурсам. Лише в виїмкових випадках можуть бути признані учням, що мешкають на приватних станціях або в батьків. Прохання про стипендію треба вносити до Українського Центрального Комітету — Відділ Сусп. Опіки, Краків, Зелена 26, до кінця вересня ц. р. Пізніше внесені прохання абсолютно не будуть розглядані. Прохання мають бути внесені через Дирекції шкіл. Лише тоді, коли учні хочуть щойно вписатися до школи, можуть самі внести прохання просто до УЦК. В проханні слід подати звання батьків і їх правдивий маєтковий стан. Усі дані мають потвердити мужі довіря й український солтис або війт, або в місцях осідку УДК і Делегатури — сам УДК чи Делегатура. При тій нагоді проситься всіх, щоби в інтересі доцільного й справедливого розділу громадянських фондів, яким є стипендійні фонди, совісно потверджували лише правдиві дані. Вкінці звертаємося до всіх священиків і учителів, щоби виїмково здібних учнів із сільських шкіл постаралися вписати до котроїсь із наших середніх шкіл і подбали про те, щоби кошти їх удержання — якщо би самі батьки і УЦК не могли їх покрити в цілості — бодай частинно покрили волості, громади, кооперативи і т. п. — Український Центральний Комітет, Відділ Сусп. Опіки. 4х

— НА ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТСТВУ зложили (в золотих): суд. Свистун А. 2, Біжак А. 2, д-р Заваликут І. 20, суд. Сороківський А. 5, д-р Карпевич Б. 10, д-р Перфецький Р. 20, інж. Шурин О. 10, мец. Шурин К. 10, суд. Чекета Я. 5, нот. Базилевич Б. 5, Ковальський К. 2, м-р Оничкевич І. 2, суд. Яросевич М. 5, Онишкевич Е. 3, Базарко І. 2, Сороковська І. 3, Яндрус М. 1, Маковійчук Я. 1, Клюк М. 1, інж. Паниця С. 2, Тимчук М. 1.50, Лапінський Л. 1.50, Наконечний О. 2, Жуткевич О. 2, Турчиняк І. 2, Василишин В. 3, Войтович М. 20, інж. Маркусік О. 3, Пиріг А. 5, Кравчук Д. 5, Кравець М. 5, д-р Присташевський Р. 500, Федюрко Є. 2, Бекало О. 2, Ганчарів Л. 2, Бай М. 1, інсп. Кривоносюк П. 5, Кривий С. 3, Шиманів К. 1, пор. Мачай Дм. 10, інж. Южвак Г. 34.20, Дзюбаловський В. 10, Делегатура Перемишль 136, Делегатура Ніско 109, Делегатура Пулави 58.10, д-р Соваковський Я. 20, Делегатура Балигород 793, суд. Щпорлюк В. 20, Українська Студентська Секція, Сянік 70, УДК-Радом 100, адв. Грицина В. 50, Дарковський В. 10, Делегатура Біще 186.73. — Хто черговий?

Вісті зі східнього фронту

БЕРЛІН, 31. 8. — Воєнні дії німецького летунства були звернені 28. 8. на ворожі запасні колони та залізничі обекти в районі Запорожжя-Дніпропетровськ. Ворог мав знову сильні втрати в матеріялі. Тільки з цьому одному районі знищено 60 вантажних авт, висаджено в повітря муніційний поїзд та вибито з рейок кілька інших поїзд.

БЕРЛІН, 31. 8. — Большевики стягнули великі частини свойого летунства на північний відтинок східнього фронту, щоб протиставитися нестримному наступові німецьких частин. У багатьох місцях намагалися большевицькі літаки заатакувати німецькі частини бомбами та скорострільною зброєю в нурковому леті. На відтинку одної тільки німецької дивізії зістрілено підчас таких спроб 28. 8. в продовж 18 годин 15 сов. літаків обстрілом частин з допомогою одного тільки баталіону протилетунської артилерії.

БЕРЛІН, 31. 8. — Німецькі артилеристи унеможливили 28. 8. біля Запоріжжя большевицьку спробу перетранспортувати при помочі більшого корабля на Дніпрі вантаж бомб з одного місця горішнього бігу ріки на інше місце. Німецькі гарматні батерії відкрили негайно вогонь на совітський корабель. Після першого поцілу повстала нагальна експльозія, яка розірвала корабель. Частини муніції з корабля вилетіли в повітря і після кількох хвилин не було з корабля сліду.

БЕРЛІН, 31. 8. — Одна німецька дивізія мала в останніх днях окремий осяг на північному відтинку східнього фронту наглим наступом на совітські становища. Здобуто 14 сов. вогнеметів, 8 гармат та 11 скорострілів, в цьому 5 подвійних скорострілів. Ударний відділ іншої німецької дивізії захопив на тому ж відтинку фронту скорим нападом 20 нововипродукованих протилетунських гармат та 11 гармат калібру 7,5 цм.

БЕРЛІН, 31. 8. — Дня 28. 8. перевели совітські відділи в багатьох місцях над Дніпром на південь від Києва спроби перейти ріку зі східнього на західн. беріг. Де тільки побачено ці спроби, відкривала німецька артилерія на уставлені на східньому березі совітські частини успішний гарматний вогонь. Совіти мали важкі та криваві втрати. Поодиноким сов. ударним відділам вдалося осягнути західний беріг. Німецька артилерія та піхота винищила одначе зовсім зосередженим вогнем совітські частини. Решта знищених ударних відділів попала в німецький полон.

БЕРЛІН, 31. 8. — Крім окруження та знищення двох совітських дивізій на схід від Саля мали німецькі та фінські частини на інших відтинках фронту також добрі успіхи. На одному з відтинків фінського фронту окружено совітський стрілецький полк і він стоїть перед знищенням.

БЕРЛІН, 31. 8. — Після того як частини німецької армії перейшли на північ від озера Ільмен важне залізничне сполучення Петербург-Москва, — німецьке летунство продовжувало 28. 8. успішні атаки на інші залізничі шляхи, що ведуть до Петербурга. В багатьох місцях порозривано знову рейки та прорвано всяку комунікацію.

—o—

НЕНАВИСТЬ БОЛЬШЕВИКІВ ДО РЕЛІГІЇ

ГЕЛЬСІНКИ, 31. 8. — Фінський щоденник „Аян Сунта" подає, що большевицькі безбожники вживали фінських церков на стайні, збіжеві магазини, кіна і т. п. Вони допускалися в церквах і на цивнтарях усіляких богохульних вчинків, які свідчать про ненависть большевиків саме до всього того, що всі другі народи вважають своїми найбільшими святощами.

АВСТРАЛІЙСЬКИЙ ПРЕМІЄР МЕНЗІЄС УСТУПИВ.

ТОКІО, 31. 8. — Як повідомляє Ройтер, дотеперішній австралійський премієр Мензіес уступив. Його наслідником заіменовано на спільному засіданні Австралійської Партії Єдности та Хліборобської Партії дотеперішнього його заступника Феддена.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ФРОНТОВИЙ ВОЯК ПРО АНГЛІЙСЬКУ ЦИВІЛІЗАЦІЮ.

У франц. часописі „Аксіон Франсез" помістив один французький вояк статтю п. н. „Англійська цивілізація", в якій автор описує нечувані методи англійців підчас сирійського конфлікту. Він каже, що їх поведення рівняється хіба нелюдським варварствам большевиків. Напр., дає факт, що англійці з розмислом обстрілювали зі скорострілів санітарні транспорти ранених, убивали ранених, знущалися над полоненими, грабували поляглих і лишали мертвих обдертими.

АТЕНТАТ НА ЛЯВАЛЯ І ДЕАТА.

ВІШІ, 31. 8. — Як подає французька інформаційна агенція ОФІ, в середу пополудні доконали атентату на Пера Ляваля й Марселя Деата. Оба французькі політики ранені. Їхні рани не загрожують мабуть життю. Виконавця атентату арештували. Є це 29-літній Поль Колет із Кан.

Організація Православної Церкви в Україні

„Кракавер Цайтунг" із 29. 8. 1941, ч. 202 приніс таку вістку:

Як повідомляє „Порунка Премі", Святіший Синод Православної Церкви в порозумінні з рум. мін-ством віроісповідань доручив о. Юліеві Шрібанові й цілому рядові зразкових священиків перебрати організацію Православної Церкви в Україні, в першій мірі між румунським населенням. Згаданий щоденник приписує Православній Церкві велике завдання перед історією.

—o—

БЕЗПОСЕРЕДНІЙ ПОЇЗД КРАКІВ-ЛЬВІВ.

Від 1. вересня вже буде курсувати безпосередній особовий поїзд із Кракова до Львова без пересідання в Журавиці, як це було досі. Цей поїзд виходить із Кракова в год. 0.15, приходить на гол. двірець у Перемишлі в год. 6.19, відходить із Перемишля в год. 6.50 і приходить до Львова в год. 9.01.

Таксамо йде від 1. вересня безпосередній поїзд до Кракова. Виходить зі Львова в год. 20.10, до Перемишля приходить в год. 22.09, відходить в год. 22.44, а до Кракова приходить в год. 4.40.

Також усі поїзди, які досі йшли тільки до Журавиці, чи до Перемишля-Засяння, від 29. серпня йдуть до Перемишля на головний двірець.

З Перемишля до Львова можуть користати з поїздів тільки особи, що їдуть службово.

Фонд Українського Студента — це живий капітал української спільноти.

— ДИРЕКЦІЯ Державної Гімназії з українською мовою навчання в Ярославі подає до відома, що шкільний рік розпічнеться торжественним Богослуженням у парохіяльній церкві дня 3. вересня ц. р., в год. 8.30, — а правильна наука в четвер, дня 4. вересня ц. р., в год. 8-ій при вул. св Духа 6. 2561 2-3

— УПРАВА ДЕРЖАВНОЇ СЕМИНАРІЇ з українською мовою навчання в Криниці повідомляє, що вписи і вступні іспити на шкільний рік 1941-42 відбудуться від 10.—12. вересня ц. р. — Дня 15. вересня ц. р. починається правильне навчання. За ближчими інформаціями звертатися до управи школи, Криниця, „Світ". 3х

Зі спорту

ОКРУЖНІ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ В СЯНОЦІ.

Дня 24. 8. ц. р. відбулися в Сяноці II Окружні Легкоатлетичні змагання. До змагань зголосило свою участь 39 змагунів і 12 змагуиок із чотирьох місцевостей сяніцької Округи, а це: Балигород 4 змагуни і 2 змагунки, Босько 11 змагунів, Загіря 4 змагуни, Сянік — 20 змагунів і 10 змагунок.

Осяги в поодиноких конкуренціях, навіть як на наші умовини, дуже слабі. Як частинне оправдання слабих вислідів може бути дуже знищена, нерівна, а місцями навіть болотниста біжня, дощ і брак відповідного спортового одягу: всі змагуни бігали босо на жужлевій біжні!

Найкращі осяги впали у стусані кулею (Венгринович — Балигород 9.88 м.) і в меті диском (Бажалук — Сянік 29,75 м.).

У жінок брак тренінгу і руханкової заправи, що дається помічувати також між змагунами, а без одного і другого не можна осягнути навіть середніх вислідів хоча б фізичні дані були найкращі.

Між змагунами найкращі, крім Венгриновича і Бажалука, ще Брехун — Загіря, який зайняв перші місця в бігах 100 м. (13,1), 400 м. (62,4) і в скоці у височінь (1,46 м.), а між змагунками Брехун М. — Балигород, яка зайняла перші місця в бігу 100 м. (15,8), в меті диском (17,83) та в скоці у далечінь (3,60).

Назагал дається зауважити, що в конкуренціях, в яких більшу ролю грає техніка, осяги є слабші. Це є найкращий доказ, як наші змагуни тренують.

Організація змагань, якщо не числити 20 хвилинного спізнення і браку впорядчика на площі, — справна. Змагання організував сяніцький Курінь Молоді.

Технічні висліди:

Змагуни:

Біг 100 м: 1) Брехун — Загіря 13,1; 2) Подоляк Юрій — Сянік; 3) Голюка — Сянік.

400 м: 1) Брехун — Загіря 62,4; 2) Голюка Мирон — Сянік; 3) Гентиш Вол. — Загіря.

1500 м: До бігу ставало трьох змагунів; один не дійшов до мети, двох здискваліфіковано за неневідповідну поведінку підчас бігу.

5000 м: 1) Гентиш Вол. — Загіря 20'29,5; 2) Генгіго — Сянік, 3) Цвик — Сянік.

Мет диском: 1) Бажалук Вс. — Сянік 29,75 м. 2) Нагірянський — Балигород. 3) Бойдуник — Сянік.

Стусан кулею: 1) Венгринович — Балигород 9,88 м. 2) Бажалук — Сянік, 3) Скальський Іван — Сянік.

Мет ратищем: 1) Бажалук — Сянік 35,70 м; 2) Бойдуник — Сянік, 3) Тучак Тарас — Сянік.

Скок у височінь: 1) Брехун — Загіря 1,46 м. 2) Бажалук — Сянік, 3) Венгринович — Балигород.

Скок у далечінь: 1) Бажалук — Сянік 5 м; 2) Венгринович — Балигород; 3) Бойдуник — Сянік.

Змагунки:

Біг 100 м: 1) Брехун М. — Балигород 15.2; 2) Індра Лідія — Сянік.

800 м: 1) Кріль Анна — Балигород 3'39,5; 2) Бучацька О. — Сянік.

Мет диском: 1) Брехун М. — Балигород 17,83 м. 2) Манастирська Р. — Сянік; 3) Бучацька О. — Сянік.

Мет ратищем: 1) Манастирська Р. — Сянік 15,45; 2) Бучацька О. — Сянік.

Скок в далечінь: 1) Бучацька О. — 1,10 м; 2) Манастирська Р. — Сянік; 3) Бучацька О. — Сянік.

Скок у далечінь: 1) Брехун М. — Балигород 3,60 м; 2) Манастирська Р. — Сянік, 3) Бучацька О. — Сянік.

В точкуванні за першенство Куренів перше місце зайняв Сянік 47 точ.; друге Балигород — 20 точ.; третє — Загіря 13 точ

—o—

Українська спільнота забезпечить своїм дітям майбутнє, тому кожний українець жертвує на Фонд Українського Студента.

ОГОЛОШЕННЯ

У торговельних справах

звертайтеся з Вашими замовленнями до Торговельної Централі

УКРАЇНСЬКА ГОСПОДАРСЬКА СПІЛКА

„УГАС"

акційна спілка

КРАКІВ, вул. Зелена 18, тел. 200-22.

Відділ Люблин, вул. Замойська 21, тел. 20-74, що обслуговує Союзи Українських Кооператив і українське приватне купецтво.

1182 24-24

Банк українців у Ген. Губернаторстві

Кооп. Рільничий Банк

„УКРАЇНБАНК"

Кооперативa з відд. уділами

в Ярославі, Ринок 6, тел. 53.

Відділ у Кракові, вул. Гертруди 12/I. Тел. 212-28.

Відділ у Люблині, вул. Краківська 78. Тел. 25—61.

Полагоджує всі банкові орудки.

1183 24-24

ДО КОЖНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ХАТИ — УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛІЯ

КОБЗАР

Ювілейне виданння на пошану століття першого „Кобзаря" 1840—1940, під редакцією проф. Дорошенка. Повне видання „Кобзаря", дбайливо опрацьоване, на гарному папері, з двома портретами Шевченка, сторін XXXIV і 368 великої вісімки, в півполотняній оправі коштує 13 золотих.

Висилає: Видавництво „КОЛОС", Прага XVIII, с. р. 1477,

за попереднім надісланням готівки. Кошти пересилки 1.60 золотих.

2570 2-3

SPOLNOTA

Тисячі вдоволених

Чого їхати до Варшави?

коли кожний купець із провінції може спровадити

всякі промислові артикули

по найнижчих цінах просто з найближчого гуртового джерела

Товаровий Дім

Кооперативи Праці „Спільнота" з о. в.

Варшава, вул. Брацка 18

Можна замовляти за готівку.

Висилка тільки за готівку згори.

Каталоги на бажання.

2243

Для кожного робітника чи інтелігента!

Історична повість А. Кащенка

В ЗАПАЛІ БОРОТЬБИ

з часів походу Богд. Хмельницького проти Польщі. Битва на Пиляві, здобування Львова, облога Замостя і т. д. — Книжка має 220 сторінок, 3-колірову обгортка А. Лисянської, а коштує тільки 2.50 РМ.

Замовляти у Видавництві „КОЛОС"

2569 Prag, XVIII. Nr. 1477. 2 3

Дрібні оголошення

* Для „Українських Щоденних Вістей" у Львові: Хто знає про долю д-ра Мальчика Олександра зі Львова, повідомить ласкаво сестру д-р Мальчик Ольгу, Краків, Гарнцарська 9, Zahnärztlicher Institut. 2566 1-2

Друзі й знайомі з сіл Комарів, Підгородь і Вихторів відізвіться на мою адресу: Дмитро Рабаський, Oelschau über Bad Lausich, Bez. Leipzig, Sächs. Serumwerk A. G. 2571

* Для „Українських Щоденних Вістей" у Львові: Іване — листом дуже втішилася — у згаданій справі нічого — напиши знову. Ляля, Краків. 2572 1-2

Всіх, хто знає адресу п. Івана Михайлюка, б. поручника чеської армії, прошу мене повідомити. Старий приятель хоче навязати контакт. — Підполковник Микола Куликівський, Варшава, Пулавска 140, Nährmittelfabrik. 2575 1—3

Подаю до відома заінтересованим в українському мистецтві й науці, що маю до відступлення крамницю на догідних умовинах після обговорення. — Краків, Суконниці 53. — Українська Наша Штука. Денисенко. 2574

Бухгальтер-білянсист, рутинована сила, пошукує праці в Кракові, або найближчій околиці. Знайомість торговельного книговодства, продажі, справи адміністраційні, персональні, податкові, обчислення заробітків і соціяльних свідчень. — Зголошення до Адм. „Кр. Вістей" для „Б. К.". 2576

Пошукую праці до заряду домом, найрадше в місті. Зголошення: Лозинська Дарія, Перемишль, Зонненгассе 29. 2577

2561 3-3

* Для „Українських Щоденних Вістей" у Львові: Родичів і рідню просить подати про себе вістку до львівських і краківських „Вістей" — Д-р Андрій Волощук з Богородчан. Моя теперішня адреса: Dr. Andrij Woloschtschuk, Burgstadt b. Posen — Warthegau. 2573 1—2

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., ¼ сторінки 180 зол., ⅛ сторінки 150 зол., 1/12 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередну адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 3.812. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085. З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. — Із Словаччини чеками Tatra banka, filialka v Bratislave, Bratislava, № 5015 на р-к Ukrainske Nakladatelstvo v Krakove. — Курс 1 нім. марки 2 зол., 1 чеської кор. 0.20 зол., 1 словацької кор. 0.20 зол. При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати чітку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. ...
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. ... Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-...